Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2022 **5**

Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. *Jan 2,11*

(Malé svědectví o velkých věcech, pozvánka do Kány, str. 22)

ZAMYŠLENÍ **4** / ROZLOUČENÍ **6** / ČESKÉ NEBE **7** / ROZHOVOR **8** / BIBLE 24 **14** / DĚTSKÉ OKÉNKO **18** / CHARITA **21**

10. 4.
Květná neděle

14. 4.
Zelený čtvrtek

15. 4.
Velký pátek

16. 4.
Velikonoční vigilie

Foto: Ani Procházková, František Vítek, Bolek Vraný

Sice je po Velikonocích, ale stále je velikonoční doba, tak ještě jedno zamyšlení nad vzkříšením. Vzkříšení je prubířský kámen křesťanské víry. Řekové coby filosofové s ním měli problém v Athénách již za sv. Pavla, a když o vzkříšení začal mluvit, řekli, že si ho poslechnou jindy. Co vlastně vyjadřují hollywoodské filmové efekty či sci-fi nebo fantazy chiméry ve stylu: Kolik má kdo životů, jak je někdo nezranitelný, efektní vítězství superhrdinů? Nevyjadřují tyto skutečnosti nakonec jen touhu po výhře dobra, po síle, po nesmrtelnosti?

Z hlediska víry i faktického života je vzkříšení možné, a to minimálně v rovině dostatečně pravděpodobné, a to víc než lecjaké počítačově simulované efekty ve filmech, ve kterých jde často fyzika „do kopru". Proč? Protože o vzkříšení, i když je neuchopitelné, máme koneckonců poměrně slušné historické zprávy. A zdá se, že asi mnohem autentičtější než třeba o životě a smrti lidí, jako jsou faraonové či mnozí další. Jak tedy patří vzkříšení do života člověka?

Uvažujme! Vzkříšení má smysl, pokud mu předchází smrt, ale kde se vzala smrt? Smrt je dle Písma (dle judaismu i křesťanství) důsledek lidského pádu. Pokud je to tedy právě takto, a Písmo nám v tomto duchu pravdivě svědčí, pak vzkříšení není nic jiného než nepokryté vítězství nad smrtí a zdrojem smrti, tedy nad hříchem. Potažmo vítězství nad tím, kdo ke hříchu svádí, protože chce zabít člověka a život jednoduše zničit. Jde tedy o demaskování nepřítele a jeho hrozné ponížení skrze proklamaci života nad smrtí. „Tak tohle chceš, ne?!" Protože najednou můžeš vyjít z vězení svých chyb, jejichž důsledkem je smrt. Může být překonáno i provinění druhých, protože ta ublížení ztrácejí nade mnou moc. Vzkříšení ruší nadvládu smrti a propadnutí bezživotí a nesmyslnosti. Jako by vzkříšení navracelo do celého stvoření zpět smysl a naději.

V Kristu dostalo lidstvo možnost připojit se ke vzkříšení k životu. K novému životu, který znamená Boží přítomnost, blízkost Stvořitele a nahlížení, co znamená Boží svrchovanost a blízkost.

Jak se k tomu připojit, jak získat účast na něčem tak vznešeném a přesahujícím, jako je Bůh? Stačí tak málo: prakticky a nejen mentálně vyznat a přijmout Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, vyznat Jeho božství a lidství, zříci se zla (a zase nejen akademicky či mentálně, ale fakticky se obrátit, slavit ve svém

životě „metanoiu") a nechat se pokřtít ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého (srv. Jan 3,16; Lk 3,3; Sk 2,37-38). Být Bohem přijat za vlastního, být Bohem adoptován jako syn či dcera, to je bomba. (Jan 1,12)

Ježíšovo vzkříšení muselo neskutečně naštvat Božího odpůrce „diabolos", jinak řečeno ďábla. Jeví se jako možné vysvětlení, že možná pro toto naštvání nepřítele na svou vlastní prohru s Ježíšem, který je člověkem i Bohem, tak právě proto lidé, kteří se vydají do moci tohoto Božího a našeho nepřítele, jsou tak krutí a zákeřní. Možná proto tolik ubližují. Hněv a nenávist jako ovoce nepřítelova neúspěchu je nutí konat krutě a falešně. Chápejme, celá snaha nepřítele je dokázat a přesvědčit člověka, že Bůh není dost mocný, není dobrý, není milující atd... A když se mu podařilo v jeho „fantasy" a přitom v našem reálném světě zabít skrze lidské soudy jediného pravého Božího syna, tak se zdá, že je hotovo. Zřejmě si to tak i nepřítel myslel, že se mu to podařilo. A chápejme: ON, Ježíš z Nazareta, mu místo toho, aby zetlel v hrobě, vstane z mrtvých a řekne, že každý, kdo v Něho věří, má život věčný a vzkříšení k životu se ho týká též. Zbraň „smrti" byla zlomena ne zničením nepřítele, ale jeho překonáním mocí lásky, která život navrátila. Tak to opravdu chci, a to pro každého. Společně se svatým Pavlem můžeme pak zajásat a navzdory smrti volat:

1 Korintským 15,54: *A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: `Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?´ Zbraní smrti je hřích, a hřích má svou moc ze zákona. Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.* *P. Michael*

SLOVO REDAKCE

*Milí čtenáři Fchodovin, z jedné nejisté doby se dostáváme do druhé. Ale jako věřící máme důvěru a voláme: „**Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.**" (Žalm 31,15-16) Ale aby tato slova byla pro nás živá a přinášela pokoj do srdce, musíme pro to také něco udělat: odevzdat svůj život Bohu a každý den toto rozhodnutí obnovovat. Pak se může náš Bůh o nás starat a pečovat. A proměňovat, co je v životě těžké. Pak budou také platit slova z listu Římanům 8,28: „**Všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.**" Ale i to má předpoklad: Milujeme Boha? Mnoho lidí se diví tomu, co je potkává. A nerozumí tomu. Bůh neříká, že všechno napomáhá k dobrému všem. Kéž každý den dáváme Bohu svůj život, hledáme Jeho vůli, necháváme se Jím milovat a kéž roste naše touha milovat jiné, a to i nepřátele. Bože, dávej nám k tomu svou sílu.* *Katka*

Dar Mariiny mateřské dlaně

Příroda se intenzivně probouzí do nádherné krásy kolem nás. Květy obalují stromy. Ale měsíc květen má také nesmírné bohatství duchovní. Je to zvláště měsíc Panny Marie. Panna Maria bývá často uctívaná jako Prostřednice všech milostí.

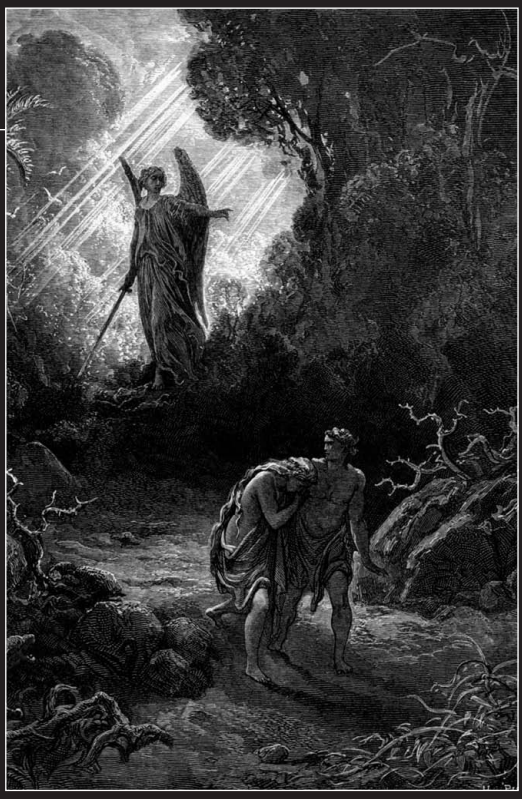
Křesťané mnohdy trpí za svou víru. Pronásledování se často také projevuje šířením pomluv a lží. Křesťané to již zažili v samých počátcích církve. Také dnes Boží tělo trpí. „Bůh neprolévá slzy na nebesích, kde přebývá v nevýslovném světle a těší se nekonečné blaženosti. Bůh pláče na zemi. Slzy nezadržitelně stékají po božské tváři Ježíše Krista, který, i když je se svým nebeským Otcem jedno, zde na zemi nadále pobývá a trpí..." A slzy Kristovy jsou slzy Boží. Bůh pláče očima všech, na koho přicházejí různá soužení, očima všech trpících, těch, kdo v dnešní době prolévají slzy. Pokud Jeho slzy neosušíme svou dobrotou a láskou, nemůžeme Ježíše milovat. Kristovo utrpení svým způsobem trvá i v současnosti. Stále prochází s křížem na ramenou ulicemi našich měst, tam, kde žijeme. Proto nikdo z nás nesmí zůstat lhostejný a jen pasivně přihlížet, nic nedělat. Kolik asi nemocných, potřebných je zde kolem nás, kteří čekají na naše milosrdné srdce, na naše svědectví lásky. A právě Panna Maria nám může a chce pomáhat, abychom zvládali všechna úskalí svého pozemského života. Ježíš nám dal svou matku, aby byla maminkou každého z nás. Ona s mateřskou láskou stále pečuje o bratry a sestry svého syna. V každé nesnázi, v každé náročné situaci obracejme se na nebeskou matku, zvláště tehdy, když v našem vnitřním životě vyvstanou různé těžkosti, různé problémy a zklamání. Vždyť ona je Pomocnicí křesťanů, jak ji nazýváme v litaniích; záštitou a pomocí při naší cestě životem. Jak je příjemné, že letos připadá 8. květen na neděli. Na den, kdy máme prostor poděkovat své mamince, neboť je to také svátek všech matek, všech maminek. Poděkovat a oslavit tento den v rodinném kruhu. Ale také poděkovat, vzpomenout si i na svou maminku či babičku, která je již na věčnosti. Připojit modlitbu díků za všechno dobré, co pro nás tyto ženy vykonaly.

V naší farnosti máme ještě jednu důležitou připomínku člověka, který proslavil český národ. Naši předkové zbudovali na Hájích kapličku právě tomuto svatému. Měli ho v úctě, i my lidé dnešní doby shromažďujeme se u této kapličky, abychom také projevili úctu svatému Janu Nepomuckému. Je to krásná a milá pouť. Vždyť svatý Jan Nepomucký – hlavní ochránce české země – je prvním z našich středověkých světců, jehož životní osudy jsou známy více z písemných historických pramenů než z legend, sepsaných k jejich cti. Přes tuto skutečnost mu v novověku byla nepřáteli víry a církve upírána i samotná historická existence. Jan Nepomucký jako mučedník má i další prvenství – žádný z našich středověkých světců nezemřel tak krutým způsobem, neboť nebyl podroben mučení. Smrt svaté Ludmily, svatého Václava i svatého Vojtěcha, i když byli mučedníky, byla přes svou násilnost rychlá, zatímco svatý Jan Nepomucký trpěl celé hodiny. Jan Nepomucký je také jedním z našich svatých, jehož úcta se rozšířila téměř po celém světě, a stal se tak ze všech našich nebeských přímluvců nejznámějším. Co více – nejen nejznámějším českým světcem, ale i nejznámějším z mimobiblických svatých vůbec, můžeme-li na tuto míru usuzovat podle množství vyobrazení, zejména sochařských, s nimiž se lze často setkat i na odlehlých místech světa.

A tak si udržujme tradici té naší kapličky, té krásné pouti, kterou každým rokem prožíváme k úctě tohoto mimořádného světce Jana Nepomuckého. V měsíci květnu jsou ještě další důležité dny, které mohou být užitečnou inspirací pro každého křesťana. Ať už je mladšího, středního nebo staršího věku. Stačí jen vzít do ruky kalendář... **Váš jáhen Pavel Urban**

sváteční
krátké
počtení

VYBÍRÁ CHARLES TVRZNÍK

Václav Renč

Popelka nazaretská

Před dávno pradávnými časy
v království nevídané krásy
kde panoval král Hospodin,
vše světlem rašilo a kvetlo.

Na stromech zrálo sladké světlo.
Jen jeden strom tam vrhal stín.
Dva první lidé bohumilí
v tom království tak šťastně žili,
jako už nikdy nikdo víc.

Zrcadlem byli svému králi.
A každým krokem svým ho chválí
a denně hledí v jeho líc.
Království rajské jim je dáno.

Jen jedno mají zakázáno:
ten plod, jejž nese stinný strom.
Proč jim ho jísti zapověděl?
To, že král moudrý dobře věděl,
co zakleto je v stromě tom.

V kořenech pak bděl had. Pln hněvu
nabádá Adama i Evu:
„Jen pojďte pojíst, bláhoví!
Pojď, jasný bratře, pojď sestřičko!
Cožpak je králi o jablíčko!
Ani se o něm nedoví."

Nechtěli, zdráhali se oba.
V satanu-hadu vzkypí zloba.
„Strachujete se o život?
Blázni! Ať král se strachy hněte,
že silou svou ho z trůnu smete,
kdo okusí ten vzácný plod!"

Podlehli, sáhli – okusili ...
Žel, v rajském království v tu chvíli
potemní, zhasne všechen jas.

I schovají se v hustém chvojí.
V tvář králi pohledět se bojí,
stačí k hrůze jeho hlas.

„Ach, přeneblahé děti hříchu!"
zaznělo náhle v hrozném tichu;
a laskavý hlas krále ztvrdí.
„Já v strom ten zaklel temné síly
vy jste je na svět vypustili:
bolest a bídu, žal a smrt.

Mějte si tedy, co jste chtěli!
A trpte dušemi i těly
a neste z dětí na děti
ten mor, jejž požili jste v plodu!

Zhořkne vám život v nesvobodu
a smrt mu půjde vzápětí."

Gustav Doré: Adam a Eva vyhnáni z ráje

Rozloučení s Václavem

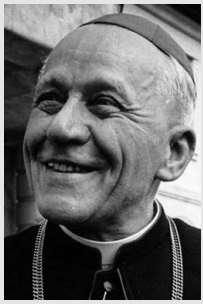

Josef kardinál Beran

(29. 12. 1888 – 17. 5. 1969)

„Milostí Boží jsem, co jsem"

Narodil se v Plzni v rodině učitele. Vystudoval plzeňské gymnázium, poté bohoslovectví na papežské univerzitě v Římě (1907–1911). Po vysvěcení na kněze (1911) pokračoval ve studiu teologie (doktorát 1912). V letech 1912–1917 působil jako kaplan (Chýše, Prosenice, Praha) a později nejprve jako učitel a posléze ředitel na ženském učitelském ústavu sv. Anny (1917–1928). Od roku 1928 vyučuje jako docent pastorální teologii na Teologické fakultě UK, v roce 1932 se stává profesorem teologie. V této době je též rektorem pražského arcibiskupského kněžského semináře. V roce 1942 je po atentátu na Heydricha zatčen a vězněn v koncentračních táborech Terezín a Dachau. 4. listopadu 1946 jej papež Pius XII. jmenoval arcibiskupem pražským (vysvěcen 8. prosince 1946).

Po komunistickém převratu 1948 odmítl podřídit církev komunistické moci, vystoupil proti komunisty zřízené podvratné „Katolické akci" a exkomunikoval a suspendoval kněze Josefa Plojhara (a s ním i několik dalších), který přes jeho přísný zákaz přijal místo v komunistické vládě. Přes enormní nátlak státu exkomunikaci nikdy neodvolal. V roce 1951 ji z Plojhara na nátlak komunistické vlády nad rámec svých pravomocí sňal pražský kapitulní vikář, na což ovšem neměl patřičné pravomoci. Plojhar Beranovi zákrok proti své osobě nikdy nezapomněl a systematicky využíval svého vlivu na komunistickou proticírkevní politiku k prosazení maximálních restrikcí vůči arcibiskupovi. V letech 1949–1963 byl Josef Beran protiprávně internován StB na různých místech Československa, nejprve v arcibiskupském paláci v Praze (1949–1951) a posléze na dalších místech (Roželov, Růžodol, Paběnice, Mukařov, Radvanov).

V roce 1963 byl propuštěn z internace, bylo mu však zakázáno zdržovat se v Praze a vykonávat arcibiskupský úřad. 25. února 1965 jej papež Pavel VI. jmenoval kardinálem. Stát povolil arcibiskupu Beranovi odjet ze země do Říma na slavnostní předání kardinálského klobouku s úmyslem, že už mu nedovolí vrátit se do země. Komunističtí představitelé státu však arcibiskupa buďto uvedli v omyl, nebo nemluvili dost jasně, neboť se domníval, že se bude moci vrátit. Že tomu tak není, se dozvěděl až později od Agostina Casaroliho. Ten mu sdělil, že Svatý otec ponechává rozhodnutí na něm. Dodal také, že pokud odjede, bude snad možné nahradit kolaborujícího pražského kapitulního vikáře za biskupa věrného Římu. Poté se Beran rozhodl, pro dobro své diecéze, do Říma odjet. V Římě se kardinál Beran zapojil do díla II. vatikánského koncilu. 20. září 1965 na něm vystoupil s projevem „O svobodě svědomí", v němž se mimo jiné vyslovil pro rehabilitaci Jana Husa. Založil také v Římě české náboženské středisko Velehrad. Jeho sekretářem po celou dobu působení v Římě byl pozdější pomocný biskup pražský Jaroslav Škarvada.

Když zemřel, komunistická vláda nepovolila převoz těla do vlasti, papež Pavel VI. poté rozhodl, že kardinál Beran bude pohřben po boku papežů v kryptách chrámu sv. Petra v Římě. Papež také oproti zvyklostem osobně vedl pohřební obřady. Kardinál Beran i dnes zůstává jediným Čechem, kterému se dostalo té pocty být pohřben v kryptách svatopetrské baziliky. Jeho hrob se nacházel poblíž hrobu svatého Petra, mezi hroby Pia XI. a Pia XII. Kardinál Šeper jej označil za druhého svatého Vojtěcha. 2. dubna 1998 byl zahájen proces blahořečení Josefa Berana.

Papež František v lednu 2018 povolil převoz ostatků kardinála Berana do Česka. Dne 19. dubna došlo k vyzvednutí ostatků ze svatopetrské baziliky a následujícího dne byly transportovány vládním speciálem do České republiky, kde byly uloženy do sarkofágu v kapli sv. Anežky České v hlavní lodi katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Josef Beran byl v roce 1991 vyznamenán in memoriam Řádem Tomáše Garrigua Masaryka I. třídy.

Víkend v Poličanech / 1. 4. – 3. 4. 2022

Duchovní obnova pro ženy s P. Michaelem na téma „Učedník“

✓ První dubnový víkend jsem se ženami z farnosti měla možnost strávit na duchovní obnově, tentokrát v domě pro hosty u sester trapistek v Poličanech. Téma Učednictví připravené otcem Michaelem bylo pro mnohé trochu záhadou a očekávání rozdílná. Po zkušenostech z předchozích duchovních obnov a po covidové pauze jsem se na víkend v Poličanech těšila, jenom jsem si nebyla jistá, zda je na něj pro mě vhodná doba. Ukázalo se, že nemůže být vhodnější.

Sešlo se nás na obnově tentokrát více než obvykle a společně strávený čas považuji za výjimečný. Vzácný byl také čas strávený o samotě, luxus ztišení a absence obvyklých „provozních“ starostí, což jsme si mohli dopřát díky skvělé péči sester trapistek a organizaci Terezky z naší farnosti. Prostředí kláštera je nádherné a mám dojem, že je to jedno z požehnaných míst, kde nebe hojně navštěvuje zemi.

Byla jsem zvědavá, jak téma Učednictví P. Michael pojme. Osobně mi velmi vyhovuje jeho styl výkladu, kdy se nás v návaznosti na Slovo hodně ptá a pomáhá nám poskládat různorodé odpovědi do společného zajímavého obrazu. Pomáhá také to, že sdílený prostor na exerciciích prožívám jako bezpečný a důvěrný. I tentokrát se v průběhu sdílení a dotváření mozaiky dařilo pojmenovávat velmi osobní témata.

Stává se u mne už tradicí, že až po příjezdu na obnovu zjišťuji, pro co jsem si skutečně přijela. Tyto chvíle překvapení mám moc ráda a vždy se těším na citlivé Boží doteky i dokonalý smysl pro humor. Připadám si jako malá holka, která se nemůže dočkat, až ji táta vezme na kolotoče a vystřelí pro ni kytku na střelnici. Toto je pro mne skutečná obnova, nechat se Pánem překvapit a obdarovat.

Obraz cesty do Emauz nás vtáhl do příběhu dvojice putujících učedníků, z nichž jeden mohla být žena. Zamýšleli jsme se nad tím, co to pro nás znamená někoho následovat a proč zrovna Ježíš Kristus je náš Mistr a Pán. Pro mne rozhodně téma vyžadující čas přesahující jedny exercicie. Návratem z požehnaného víkendu moje zamýšlení neskončilo. Postupně se mi vracejí další roviny obrazu. Nechám Ježíše kráčet po cestě vedle nás? Proč se snažím

Ježíše někdy předbíhat a jindy zmateně osciluju kolem? Proč mám tendenci Mu diktovat, jak nás má zachránit? Hledím stejným směrem, nebo chci, aby hleděl On tím mým? Možná jsou moje oči zavřené z různých důvodů; poznávám Jej, když je s námi u jednoho stolu a nabízí nám sebe?

Putování s učedníky do Emauz pro mne znamená šanci ujasnit si cíl a obnovovat svoji touhu po poznání Mistra a Pána každý den znova. Tak jako On obnovuje každou minutu nás.

Bohu díky. **Renata N.**

✓Učednice. Následování?!

„Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emauzy, která je od Jeruzaléma vzdálená tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo." (Lk 24,13-14)

A tak se v pátek 1. dubna ubíralo cca 30 žen a s nimi i duchovní průvodce P. Michael do trapistického kláštera Naší Paní nad Vltavou v Poličanech, s očekáváním ve svých srdcích, co jim Pán nabídne.

Učedník, učednice. Učednictví. Následování?! To bylo nosným tématem duchovní obnovy, celého víkendu. Na první pohled se může zdát, že učednictví je více spjato s posláním muže a ženám může být trochu vzdálené. Bůh nám však opět poslal trefný nástroj, P. Michaela, který odvážně a s láskou vnesl rovnou do středu učednictví i nás, ženy. Již po úvodním setkání se v nás začalo rozvíjet vidění toho, že i my jsme učednice a do jaké míry je v nás zrak v něčem zastřený.

Jako učedníci kráčející do Emauz jsme i my měly prostor na osobní setkání. Setkávaly jsme se spolu přirozeně na programu i cíleně a možná jsme po tom i vnitřně toužily, sdílet každá své učednictví. Pro mne byla důležitá a pronikající setkání s Ním, měla jsem možnost Ho vidět v druhých, v ženách svobodných, zadaných, v milujících matkách, vdovách, v zasvěcených sestrách trapistkách i v ženách pečlivě sloužících druhým. Zvláště speciálními byla pro mě setkání s učednicemi, které si nesou nějaké to fyzické utrpení, což je ne vždy snadno pochopitelná oběť. V těchto učednicích jsem měla možnost setkat se s trpícím Kristem, který také potřebuje být přijat, pochopen ve svém utrpení, které je sdíleno námi spolu s Ním. Také jsem s Ním mohla zajet na hlubinu při adoraci, chválách, svátosti smíření. To bylo možná nejméně snadné setkání s Ním, nazvat to, co mě dělá tak odlišnou od Něj, a uznat svou vinu, poznat, jak zastřený zrak mám.

Náš Pán nám tímhle výjimečným časem nabídl sebe v mnoha podobách a odstínech, v určitém vzájemném souznění nám *otevřel oči a my ho poznaly*, nabídl nám možnost následovat Ho a stát se učednicemi v životech, které žijeme. Kromě vděčnosti za tento jedinečný čas, ve kterém nám *zahořela srdce pro Něj*, si přeji ne jenom pro sebe, ale pro nás všechny, přijmout nabídku stát se Jeho učednicí, zahořet pro Něj, povstat ze svých slabostí a selhání, mít všechny smysly i srdce otevřené pro Něj a následovat Ho.

Děkuji všem a budu se těšit na příští setkání.

Zůstávejme v Jeho lásce, **Péťa**

✓Na víkend pro ženy v trapistickém **klášteře Naší Paní nad Vltavou** v Poličanech jsem se těšila, zažila jsem toto místo již několikrát, a vždy mě velmi naplní klidem, krásou, prostotou, ztišením.

Je to pro mě opravdu zážitek, který se těžko popisuje či zprostředkovává, každá ho prožíváme jinak, ale troufnu si tvrdit, že pro každou z nás je to obohacující, inspirující a krásně prožitý čas, na nějž v běžném každodenním životě není prostor. Tady jsme každá sama se sebou a s Pánem Ježíšem velice niterně a blízko.

Přestože nás letos bylo celkem dost žen z farnosti i mimo ni (tuším kolem 35 žen) a všechny jsme se navzájem neznaly, bylo až fantastické, jak jsme se dokázaly na sebe napojit a propojit v modlitbě, prožitku, sdílení, pochopení. Nemalou roli v duchovním prožití sehrál P. Michael, který nás po celou víkendovou dobu provázel – společnou modlitbou v kapli, možností rozmluvy ve sv. smíření, debatováním u stolu během jídla nebo sloužením nedělní mše svaté, kterou sloužil společně s P. Ladislavem (naším bývalým farním vikářem), který u sester trapistek trvale pobývá.

Zážitek byl pro mě osobně umocněn i dlouhou odlukou od „normálního" života, kterou jsme zažili během lockdownu, kdy jsme se nemohli navzájem setkávat a mnoho z nás si kolem sebe vytvořilo nějakou skořápku, různě tvrdou či křehkou. Zřejmě jsem se v této době také trochu uzavřela do sebe a myslela si, že vlastně nepotřebuji častá setkávání s lidmi, že mi to stačí občas, a ne každodenně. Ale v Poličanech jsem se utvrdila v tom, že člověk potřebuje druhé lidi, potřebuje se socializovat a sdílet, potřebuje mít možnost být sám, je-li to potřeba, ale i s druhými, s nimiž může prožívat podobně krásné věci! **Pavla**

V pátek a sobotu 8. a 9. dubna proběhla poprvé v naší farnosti akce s názvem Bible 24. Ta je jedním z plodů synody o Božím slově, která se konala v Římě v roce 2008. Právě během ní se ve Věčném městě přečetla během týdne celá Bible. Do Čech tuto akci přinesla sestra Andrea Hýblová, která právě působení čteného Božího slova zažila během své formace v Římě. Od té doby se tato akce rozšířila do nejrůznějších koutů naší vlasti. Minulý rok v září nám při jedné návštěvě nedělní mše svaté navrhla, jestli bychom nechtěli tuto akci uspořádat i u nás. Velmi se jí totiž u nás ve farnosti líbilo a povzbudila ji atmosféra u nás.

A protože jsme s Michaelem pro každou špatnost a čtení z Písma je rozhodně dobrá věc, tak jsme se domluvili, že to provedeme jako určitou formu přípravy na Velikonoce. I proto byl zvolený termín před Květnou nedělí. Většinou totiž tato akce probíhala před Letnicemi a měla i určitý misijní přesah. Tento rozměr se i v naší farnosti určitě může objevit, protože doufám, že letošní čtení nebude poslední a že se nám zařadí jako jedna z pravidelných aktivit. V to koneckonců doufají i mnozí z těch, kteří se do čtení zapojili letos. Jejich postřehy si můžete přečíst i vy:

• Čtení z Písma pro mě byl opravdu požehnaný čas. Připadalo mi, že jsem doma, mezi svými. Těžko ten pocit vyjádřit slovy. Mohla jsem v kapli strávit jenom 2 hodiny, nestačilo mi to. Až se bude číst příště, vyhradím si na to víc času. Jenom mne trochu mrzelo, že nebyla otevřená kavárna, kde by se člověk mohl občerstvit. (Hana Č.)

• Všechno mě to tam oslovovalo, pohled na ty, co četli, co poslouchali, Slovo samotné taky najednou ožije jinak. Vnímala jsem velkou Boží přítomnost, když četl Péťa Mach, zejména v přímé řeči, kdy v Matoušovi nebo Markovi citoval Ježíše, a v ten moment zvýšeným hlasem, jakoby v autoritě – úplně mě to rozechvělo. Víra je ze slyšení, a tak vlastně dvojí užitek, sycení a slyšení. Jsem moc ráda, že jsem pro ten čas měla otevřené dveře. (Marie M.)

• Za ten intenzivní čas s Písmem ve farnosti chci vyjádřit velkou vděčnost! Bylo to ještě lepší, než jsem čekala. Podnětná pro mě byla už domácí příprava četby textů, ale pak mě to na místě vtáhlo úplně. Když jsme s manželem přišli, tak mě velmi zasáhla četba pana Macha z Nového zákona Braillovým písmem, bylo to pro mě velmi silné. Původně jsme přišli na kousek odpoledne, ale pak jsme se shodli, že se do kostela ještě vrátíme. Kdyby to bylo možné (a fyzicky zvládnutelné), přála bych si tam zůstat ještě déle. Nadchlo mě, kolik lidí z farnosti je ochotných se zúčastnit, sloužit si navzájem a hodiny se zaujetím naslouchat v tichu Božímu slovu. Přišlo mi to jako mimořádný čas, kdy jde společně vnímat a číst Boží slovo snáz, než když je na to člověk sám. Líbila se mi ta pestrost čtenářů, každý má akcenty někde jinde, jiný přednes, bylo to obohacující. Do textů se šlo mnohem víc ponořit, vnímat je v kontextu a určité kontinuitě, slyšet i úryvky, co se při liturgii (tak často) nečtou, a „pojmout" díky naslouchání druhým mnohem větší úseky Písma naráz, co by při sólo četbě nebylo možné. A navíc – číst od ambonu kapitoly z evangelií bylo zajímavou a nevšední zkušeností, to se laikům jen tak nepoštěstí :-). Hezké také bylo, že jsme tvořili společenství i s farníky, s nimiž se třeba ani neznáme, viděli jsme se poprvé – a to komorní tiché společenství nad Písmem mě těšilo. Kdyby to bylo jen trochu možné, moc bych se přimlouvala za opakování akce (případně i v nějaké omezenější variantě – třeba na 12 hod – aby to bylo časově schůdnější pro víc lidí?). (Pavla a Tomáš H.)

• Je to skvělý nápad a mrzí mě, že jsme zrovna nemohli zůstat na víkend – soudě dle rozpisu, kromě dopoledne bych býval mohl mít mnoho prostoru sloužit Slovu a Slovem i v noci. Tak snad příště, snad se akci povede zopakovat. (Tomáš M.)

• Díky za nápad číst 24 h Boží slovo. Byla to moc krásná a hluboká akce. Během noci přicházeli lidé, četli a chtěli číst znovu, zůstávali déle. :) S mnohými jsem se potkala dnes na mši a ještě jsme si povídali o tom, jak se jim to líbilo. Tak třeba za nějaký čas bude možnost tuto akci zopakovat? Už se dostala do povědomí lidí z farnosti :). (Veronika K.)

• Bible 24 umožnila nejen netradiční četbu Písma, ale především možnost naslouchat Božímu slovu. Prokládání četby hudebními vstupy dotvářelo nevšední atmosféru. Bible 24 ve mně zanechala silný duchovní zážitek. (Dáša K.)

• V pátek 8. 4. v 10 hod začalo v KCMT čtení Bible 24. Po bohoslužbě slova pro seniory se několik účastníků našeho pátečního společenství k němu přidalo, začínali jsme čtením prvních kapitol Matoušova evangelia. Pak jsem měla na odpoledne i večer další program, ale chtěla jsem večer zajít do KCMT buď přečíst ještě jednu kapitolu, bude-li třeba, nebo jen posedět a poslouchat Boží slovo. Když jsem se ale večer vracela domů před desátou hodinou, vystoupila jsem na Hájích z metra a pěkně pršelo a neměla jsem deštník, tak jsem jela autobusem domů. Protože šlo najít na internetu, které části Bible se kdy budou číst, našla jsem si pak doma tu část z Janova evangelia, která se zrovna měla číst, a bylo pro mne moc silné vědět, že v jednu chvíli na Jižním Městě v KCMT někdo čte stejný úryvek z Božího slova, který si čtu doma já sama. (Jana F.)

• Díky Bohu za Jeho Slovo a za možnost 24 hodin společně Ho číst, naslouchat Mu, nechat se Jím oslovovat, rozjímat Ho a prostě být s Ním uprostřed nás. A velké DÍKY též P. Františkovi za skvělou režii celé akce. Ano, prožívali jsme to, co řekl P. František: „Když se čte Boží Slovo společně, je živý Ježíš přítomen skoro až tak jako v Eucharistii." A opravdu, atmosféra mě tak uchvátila, že kdybych neslíbila na druhý den asistenci s dětmi při programu pro rodiny prvokomunikantů a nepotřebovala si dojet domů pro připravené pomůcky, teplé oblečení a nějaký pokrm pro tělo, nejraději bych zůstala s předčítajícími v kapli celou noc, jak to prý jeden bratr učinil. (Marie Š.)

P. František Čech

Ježíš vstal z mrtvých, aleluja!

Velikonoce jsou vrcholem církevního roku. Dlouho se na ně připravujeme a dlouho z nich (doufejme) žijeme. Kladou na nás určité nároky, pokud si to dovolíme. Na každého z nás osobně, ale i pro celé naše společenství jako takové, neboť nabízejí širokou paletu možností, jak se aktivně zapojit. Mozaika společného života se skládá z mnoha kamínků služeb pro druhé (tak jako není malých rolí, tak není ani malých služeb – aneb volně podle slov Matky Terezy – i maličkosti dělejme s láskou…), čímž roste společenství, ale i každý z nás. Nerada bych, aby v těchto dnech radosti velikonoční doby zapadla vděčnost. Ano, jsme všichni služebníci neužiteční atd. atd., přesto si myslím, že bychom slova díků neměli opomenout. Bohu patří díky za všechno. V každém poděkování je svým způsobem přítomný. Nechť tu také zaznějí i díky každému z vás, kdo jste přidali svůj kamínek do naší nádherně živoucí mozaiky. Díky za nepřeberné množství vašich služeb, které přispěly ke kráse a hloubce slavení těchto svátků. Díky i za to, že jste třeba jen přišli a tiše se nechali unášet. Díky za každý krůček, který jsme udělali na cestě k Němu. I k sobě navzájem. Máme mezi námi dva služebníky, pro které jsou tyto dny výrazně náročnější.

Michaeli a Františku, víme to a děkujeme vám za vaši službu! Sestry a bratři, díky vám všem!

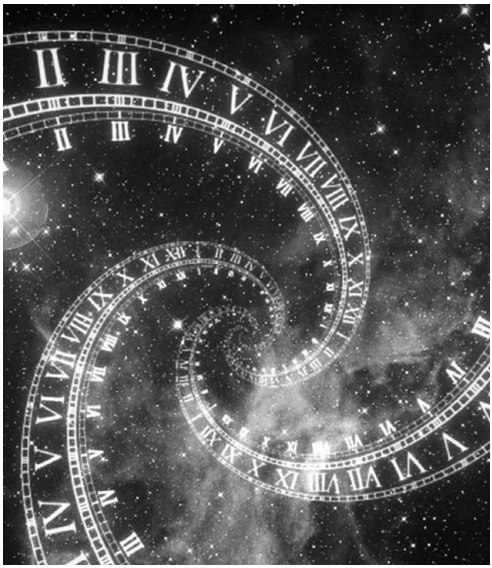
(Za redakci Blanka)

Křížová cesta na Petříně s jáhnem Pavlem Urbanem, 3. 4. 2022

BOŽÍ VŠEVĚDOUCNOST A SVOBODNÁ VŮLE ČLOVĚKA

***Bůh nemohl vědět, co vědět nelze*. To uvedl někdejší ředitel Vatikánské observatoře (1978–2006) George Vincent Coyne v článku „Co věděl Bůh". V češtině to otiskl časopis Universum 2001/4. Tuto tezi Coyne dokonce rozvedl řečnickou otázkou, zda mohl Bůh vůbec vědět, že vznikne člověk, jestliže vývoj živé přírody obecně i člověka speciálně byl ovlivňován nesmírným množstvím nahodilostí.**

Víra ve všemohoucího a vševědoucího Boha je pro nás a zřejmě i pro jezuitu Coyneho náročnější, než byla za biblických časů, kdy svět byl přehledný a jeho výklad pro tehdejší lidi srozumitelný. Nám to znesnadňují současné vědecké poznatky, přičemž mnohé zákonitosti vůbec nechápeme. Např. kvantovou fyziku nechápe nikdo, jak to přiznal její guru, nobelista Richard Feynman. Neuvěřitelné poznatky přináší i kosmologie.

Nesmírnost vesmíru překonává naši představivost. Existuje v něm zhruba $3*10^{23}$ hvězd. Podle současných poznatků vznikl Velkým třeskem před 13,799 miliardami let z extrémně horkého (10^{27} stupňů) a hustého bodu, v němž byla soustředěna veškerá hmota a energie. Jeho rozpínání začalo kosmickou inflací v čase 10^{-36} s, po 10^{-4} s se zpomalilo a nastala éra fotonů a elementárních částic. V dalších fázích už byl vesmír dost „chladný" (jen několik miliard stupňů) na to, aby se mohla tvořit stabilní jádra atomů. Dalším ochlazováním na cca 3000 Kelvinů se spojily volné elektrony s jádry a vytvořily stabilní atomy vodíku a helia. Vesmír se tak stal po 378 000 letech průhledným a začala tvorba hvězd a planet. Na naší planetě staré 4,54 miliardy let vznikl primitivní život před 3,5 miliardou let. Z něj složitým vývojem plným náhod vznikli před 200 tisíci roky první lidé.

Na rozdíl od Coynea nevidím důvod, proč by jím zmíněný nesmírný počet náhod potřebných pro vznik člověka měl vyvracet Boží vševědoucnost. Bůh existuje mimo čas a prostor, minulost i budoucnost je pro něj přítomností. U Něho je tisíc let jako jeden den (2. list Petrův 3:8). Méně poeticky, ale přesněji formuloval Boží nadčasovost sv. Augustin: *Bůh nestvořil svět v čase, ale současně s časem*. Moderní věda došla ke stejnému závěru díky obecné teorii relativity a díky kvantové teorii. Stručně to charakterizoval proslulý britský fyzik Stephen Hawking: Před Velkým třeskem nemohl existovat čas kvůli singularitě, u níž gravitace byla tak silná, že anulovala čas i prostor. Hawking však ve své knize *The Grand Design* odmítl existenci Stvořitele, neboť „neexistuje čas, ve kterém by stvořitel mohl existovat." Že náš Bůh je nadčasový, o tom se zřejmě nepoučil.

Boží nadčasovost nám kdysi zajímavě osvětlil proslulý P. Reinsberg, když se veřejně pomodlil za Karla IV., a to nikoliv za jeho duši v očistci, ale za živého Karla IV. Ta modlitba určitě císaři prospěla k dobrému. Kdyby ta modlitba ve 20. století nezazněla (dávno po jeho smrti), jeho život by proběhl ve 14. století jinak. Pro Boha je veškeré dění ve vesmíru přítomností, a to jak události minulé, tak i budoucí. Žádná náhoda Mu tedy není utajena, ať už kauzální, či objektivní.

Kauzální náhoda je nečekaný výsledek příčin nám skrytých v důsledku našeho omezeného poznání. Většina náhod je tohoto typu. Např. při vrhu kostkou je výsledek předem neznámý, nicméně zákonitý. Záleží na její rotaci, výšce vrhu atd. Kauzální náhody mají však obvykle složitější příčiny, někdy ani netušíme jaké (např. jevy související s deterministickým

chaosem, kdy malá nepřesnost některé veličiny může změnit výsledek radikálně). Dokonalý Bůh však ve svém poznání nechybuje a vidí přesně vývoj světa a života probíhat jako řetězec nutných následků předchozích příčin, a to ve své nadčasovosti i příčin budoucích. Bůh ví o naší existenci ještě před naším početím: *Dříve než jsem tě vytvořil v lůně matky, znal jsem tě* (Jeremiáš 1:5).

Objektivní náhoda materiální příčinu podle kvantové fyziky nemá. Známým příkladem je rozpad atomu u radioaktivního prvku. Nemáme šanci zjistit, kdy k rozpadu dojde. Vševědoucímu Bohu, pro něhož neexistuje čas, ani takové jevy utajeny nejsou, pro Něj náhody neexistují (Einstein: Bůh nehraje v kostky). My se musíme spokojit se statistikou vyjadřovanou v tomto případě poločasem rozpadu. Objektivní náhody se mohou stávat příčinami zákonitých jevů a tedy splývat s kauzálními náhodami.

Poznámka: Kvantová teorie, velice osvědčená v poznávání mikrosvěta, není kompatibilní se spolehlivě prokázanou teorií relativity. Navzdory dlouholetému úsilí se nedaří tyto dvě teorie sjednotit. Kdyby se to podařilo, pak by se možná staly objektivní náhody kauzálními a naše následující hypotéza, že příčinou objektivní náhody je konkrétní Boží rozhodnutí, by byla zbytečná. Stačilo by totiž Boží rozhodnutí stvořit vesmír. Jeho vývoj by pak probíhal bez objektivních náhod, tedy podle přírodních zákonů Bohem stanovených. Avšak představa, že je stanovil na počátku a dál už fungovaly automaticky, je mylná. Jejich stanovení je trvalým úkonem vůle nadčasového Boha.

Pokud však opravdu existují jevy nemající materiální příčinu, a jejich vznik je pouze pravděpodobný, neobejde se to bez důvodu. Nevidím jinou možnost, než že tím důvodem je Boží vůle. Dichotomie *potencialita-uskutečnění* totiž pro Boha neplatí, obojí u Něj splývá. Jak uvádí sv. Tomáš Akvinský: *Bůh je čirý kon (actus purus)*.

Coyneho tvrzení, že Bůh nemůže vědět, co vědět nelze, je mylné, přisuzuje Bohu lidské vlastnosti. I my tak činíme, jestliže nám připadá absurdní, aby nekonečně vznešený Bůh rozhodoval o takové nicotnosti, jako je rozpad nějakého atomu. Ne, není to absurdní: *Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin (Izaiáš 55:8).*

J. Hampl

Trocha šafránu

- *Pan farář se ptá při náboženství Pepíčka: „Modlíte se doma před jídlem? Pepíček: „No, jen když máme jíst houby, co nasbíral tatínek."*

- *Letniční kazatel, který uzdravuje vírou, potká Harryho a ptá se, jak se daří jeho rodině. „Všechno je v pořádku," dostane odpověď. „Kromě strýčka. Ten je velmi nemocný." „Tvůj strýc není nemocný", oponuje uzdravovatel, „jenom si MYSLÍ, že je nemocný." Za dva týdny kazatel potká Harryho znovu. „Tak co, jak se daří strýčkovi?" Bob odtuší: „MYSLÍ SI, že je mrtvý."*

- *Jistý muž se vyzpovídal a ještě dodal: „Tak asi před rokem jsem vyhodil z našeho bytu tchýni a týden jsem ji k nám nepustil." „Ale to bylo už před rokem a už jste se z toho zpovídal," reaguje zpovědník. „Ano, pane faráři, ale když já na to tak rád vzpomínám."*

- *V synagoze se modlí chuďas, aby se dostal aspoň k pěticentu. Vedle se modlí podnikatel za zdar milionového obchodu. Po chvíli to podnikatel nevydrží, dá chudákovi pěticent a říká: „Tady maj´ a nerozptylujou mi Ho!*

- *Malíř vymaloval kostel náboženskými motivy. Kněz, který si nadšeně prohlíží výmalbu, z ničeho nic vykřikne: „To snad ne! Vy jste namaloval andělovi na ruce šest prstů! Už jste někdy viděl anděla se šesti prsty?!" „A vy jste snad viděl někdy anděla s pěti prsty?" odseknul malíř.*

- *K biskupovi přišel po mši na návštěvu kanovník. Biskup ho tedy pozval na snídani. „Děkuji, raději ne," odmítl pozvání kanovník. „Jednak je půst a kromě toho jsem se už bohatě nasnídal."*

- *Po mši přijde za farářem babička a kárá ho: „Dneska jste to kázání nějak odflákl, pane faráři. Dokonce i já jsem mu rozuměla!"*

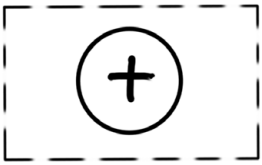
Dětské okénko

***Milé děti**, v květnu oslavíme společně velký den dětí, které se po několikaměsíční přípravě poprvé setkají s P. Ježíšem ještě i trochu jiným způsobem – ve svatém přijímání. K tomu odkazují i naše dnešní obrázky.*
Uhodnete, kam který patří? Dolní obrázky vystřihněte nebo obkreslete a umístěte na správné místo.

Příště se na vás opět těší Martina Hlaváčová

Eucharistie

KREV KRISTOVA (KALICH)	TĚLO KRISTOVO (HOSTIE)
Z HROZNŮ SE DĚLÁ... (VÍNO)	Z OBILÍ SE DĚLÁ... (CHLÉB)

Ahoj holky a kluci

, určitě se každý rok těšíte na své narozeniny, viďte. Dortík, dárky, kamarádi, kamarádky… Představte si, že v květnu můžeme slavit narozeniny celé Církve! Narodila se totiž při seslání Ducha svatého na apoštoly, dnes v samém závěru radostné velikonoční doby. A tak mám dnes pro vás kvíz, kde si můžete oživit, co se po Zmrtvýchvstání dělo. A protože k narozeninám vždy patří i obdarování, tajenka vám pak prozradí, jak to s těmi dárky vlastně je – nebo by mělo být… Ahoj příště, Blanka

1/ Jak se jmenoval původně svatý Pavel?

Eliáš . . . . . **S**
Saul (Šavel) . . . . . **P**
Havel . . . . . **K**

2/ Jak se jmenoval „nevěřící" apoštol?

Tomáš . . . . . **R**
Barnabáš . . . . . **L**
Bartoloměj . . . . . **A**

3/ Kdo viděl jako první prázdný hrob?

Petr . . . . . **M**
Pilát . . . . . **E**
Marie Magdalská . . . . . **O**

4/ Kam šli dva z apoštolů po Ježíšově ukřižování, když se k nim přidal na cestě?

Betánie . . . . . **B**
Emauzy . . . . . **D**
Betlém . . . . . **Z**

5/ Podle čeho tito dva učedníci Ježíše nakonec poznali?

Podle mytí nohou . . . . . **U**
Podle rozmnožení ryb . . . . . **L**
Podle lámání chleba . . . . . **O**

6/ Jak se „nevěřící" apoštol přesvědčil, že příchozí je skutečně zmrtvýchvstalý Ježíš?

Měl vidění ve snu . . . . . **J**
Ostatní ho přehlasovali . . . . . **C**
Vložil ruce do jeho ran . . . . . **B**

7/ S jakým poselstvím se Ježíš loučí s apoštoly?

„Jděte do celého světa a kažte evangelium" . . . **R**
„Naučte se lovit ryby" . . . . . **E**
„Myjte si navzájem nohy" . . . . . **I**

8/ Co dělali apoštolové ihned po seslání Ducha svatého?

Zaútočili na Pilátův dům . . . . . **D**
Vyhnali prodavače z chrámu . . . . . **Y**
Šli mezi lid a mluvili o Ježíši
a Zmrtvýchvstání cizími jazyky . . . . . **O**

9/ Co se dělo při seslání Ducha svatého?

Sestoupili andělé a zpívali Gloria . . . . . **N**
Nad hlavami apoštolů se objevily ohnivé jazyky . **V**
Apoštoly zahalil oblak . . . . . **S**

10/ Co řekl anděl u prázdného hrobu ženám o tom, kde se mají apoštolové setkat s Ježíšem?

V Galileji . . . . . **Š**
V Římě . . . . . **Ř**
V Egyptě . . . . . **U**

11/ O čem Ježíš mluvil s učedníky cestou do (viz otázka č. 4)?

Káral je za malověrnost . . . . . **K**
Vysvětloval jim z Písma Ježíšovu smrt . . . . . **E**
Vybízel je k placení daní . . . . . **O**

12/ Proč ženy nestihly pomazat Ježíšovo tělo už v pátek, kdy zemřel, a chtěly to dokončit až v neděli?

Bylo zemětřesení . . . . . **C**
Oleje byly vyprodané . . . . . **L**
V sobotu Židé nesměli pracovat . . . . . **CH**

(1)

1	**2**	**3**

(2)

4	**5**	**6**	**7**	**8**

(3)

9	**10**	**11**	**12**

„Využívejme svá nadání (1)... (2)..... (3)...."

KSK PRAHA KŘESŤANSKÝ SPORTOVNÍ KLUB

Ohlédnutí za „lyžákem“

Zimě sice už odzvonilo, ale důležité věci zůstávají. Obzvlášť, když v nenápadném pozadí stojí tytéž dobré duše, které nyní již intenzivně připravují letní zážitky. O tom, jaké to letos bylo v zimě, si můžeme udělat dojem z veršů a vzpomínek účastníků:

Nina Němčíková (11)
& Anežka Vošáhlíková (8)
Dva tisíce dvacet dva, lyžák zase začíná.
Jedu na něj, je fakt fajn,
balit se už začínám.
Úsměv a dobrá nálada,
Lyžák je fakt paráda.

Tereza Skoupá (11)
Jedu sem poprvé, vypadá to dost dobře.
Hezky se tu lyžuje a k tomu máme hezké pokoje.
Jsou tu hodný vedoucí, je to tady prostě suprový.

Dorota Madarasová (14)
Letošní lyžák supr byl,
každý si ho moc užil.
S úsměvem na tváři odejdeme
a své kamarády obejmeme.
Pak s bolavýma nohama,
ruku v ruce s mamkama,
odejdeme do domů svých,
odkráčíme pryč.

Apolena Jarošová (9)
Lyže, snowboard, sníh a led.
Jdeme lyžovat teď a hned.
Na Sněžku hned vyrazím,
K tomu rovnou jednu jízdu s tím.
Na lyžák pak pojedu, budeme tam hrát na babu.
Na černou pak pojedem, rok 2022 rozjedem.

Jáchym Řezba (13)
Támhle v Peci pod Sněžkou,
měl jsem tašku dost těžkou.
Hezky jsme tam lyžovali a hry jsme tam taky hráli.
Byla tady zábava, taky celkem zvláštní doprava.
Zavazadla rolbou vezli a dobré jídlo
jsme tam jedli.
Září tady bílý sníh, nežije tu žádný mnich.
Ale teď už odjíždíme a úklid se hadr ždíme.

Petr Ledvinka (14)
Nejprve jsme přijeli a chatu uzřeli.
Bouda nás překvapila, teplo v ní bylo.
Pak jsme šli ven na rozřazovačku.
Honza nás rozdělil do různých skupin,
ve kterých jsme měli lyžovati.
Další den jsme stáli před chatou nastoupení
připraveni na nedělní lyžování.
Lyžování nám fakt šlo, instruktoři nás chválili.
Škoda jen okamžiku, kdy došlo k ukončení
lyžařského vleku.
V pondělí se lyžovalo, odpoledne byla
s Františkem mše a nám bylo dobře.
V úterý byl program, dopoledne koulovačka
a večer karneval.
Ve středu se natáčelo na večerní videocoaching.
V pátek byly závody s perníkovou medailí.
V sobotu se po obědě vyrazilo na cestu a v Peci
jsme se rozloučili s naším panem chatařem.
Pak jsme jen čekali na přepravu do Prahy.
Přijeli dva autobusy. Velký a malý, do nich jsme
nastoupili a do Prahy jeli.
Na benzince se zastavili a sváču si tam dali.
Až konečně jsme ke KCMT dojeli.
Velice se nám to líbilo a doufáme,
že za rok pojedeme zase.

Milý KSK týme, moc děkujeme za vaši péči, čas i úsilí, které věnujete dětem nejen z naší farnosti. Těšíme se na vaše další akce a léta se už nemůžeme dočkat!

zprávičky z Farní charity

Farní charita Praha 4 - Chodov

Manžele Jaroslava a Ludmilu navštěvujeme již několik let. Žijí v bytě nedaleko stanice metra Opatov. Oni by vlastně byli nejraději, kdybychom je nechali na pokoji a nechodili k nim. Hlavně paní Ludmila o naši péči nestojí. Vyhání pečovatele už ze dveří s tím, ať se jdou raději starat o někoho, kdo to opravdu potřebuje. Oni si s Jardou ještě poradí bez nás.

Službu rodičům před lety objednali synové. Paní Ludmila si tehdy zlomila rameno a pana Jaroslava zradilo srdíčko. Po návratu z nemocnice pomoc nutně potřebovali. Zajištění domácí péče bylo tehdy podmínkou jejich propuštění do domácího ošetřování. Do péče nastoupily zdravotní sestřičky i sociální služby. Ti dva se ovšem velice rychle oklepali. Se zdravotními sestrami byli ochotní spolupracovat. Cvičili s nimi udržovací cviky. Děvčata měla vlastně pečovat pouze o paní Ludmilu, pan Jaroslav se ovšem do cvičení velice rád zapojoval. Někdy cvičení nadšeně komentoval z rotopedu. Jindy se přidal a předváděl cviky spolu se zdravotní sestrou. Manželku vždy velmi hlasitě povzbuzoval. Sestřičky se chytaly za hlavu. Klient opravdu nemá zdravé srdíčko a nadměrná aktivita u něj spouští dušnost. Při tom trénování manželky se vždy unavil víc než ona. Děvčata pak měla starost, aby mu z toho povzbuzování neselhalo srdce. Návštěvu tak pravidelně končily měřením tlaku, pulzu a ukládáním toho nešťastníka do křesla pro kardiaky. Přitom pan Jaroslav péči sestřiček vůbec neměl naordinovanou. On však byl spokojený. Dohlédl přece, aby se Ludmilka pěkně protáhla.

Ti dva se neuvěřitelně rychle zmátořili. Zdravotní sestry mohly ukončit péči a chodili k nim pouze pečovatelé a pečovatelky. Paní Ludmila by péči nejraději ukončila, ale synové ji vždycky přemluvili, aby to s námi ještě chvilku vydržela. Taky to netrvalo dlouho, paní Ludmila v noci upadla a zlomila si ruku. Pečovatelka Jitka jí volala záchranku. Klientka se bránila, ale nakonec do nemocnice musela. My jsme se starali jen o pana Jaroslava. Tomu manželka chyběla. Moc rád by ji šel navštívit, ale neměl dost sil. Konečně se mu Ludmilka vrátila a sotva ruku trochu rozhýbala, převzala zpět vládu nad domácností. Vše se opakovalo. My nejsme potřeba. Ať se zbytečně nezdržujeme. Jen ať se jdeme starat o někoho, kdo to potřebuje.

Paní Ludmila upadla znovu. Tentokrát se vydala sama na nákup a zlomila si nohu v krčku. Pan Jaroslav byl nešťastný. Měl strach, že mu jeho milovaná Ludmilka odejde. Pečovatelé ho tišili a podporovali ho. Synové za maminkou denně chodili a nosili tatínkovi zprávy. Ten ničemu nevěřil a za každou cenu chtěl jít za Ludmilkou na návštěvu do nemocnice, aby se na vlastní oči přesvědčil, že je v pořádku. Tak se jednou po obědě oblékl, že ji půjde navštívit. Nikomu nic neřekl, prostě se sbalil a odešel z bytu.

Na odpolední návštěvu přišel pečovatel Jan. Klienta nenašel. Nádobí po obědě leželo na lince, ale po panu Jaroslavovi ani stopa. Jan se polekal, kam mu klient zmizel. Hned telefonoval na dispečink, aby nahlásil, že pan Jaroslav není doma. Ptal se, jestli někdo rušil návštěvu. My jsme v kanceláři o ničem nevěděli. Zkoušeli jsme telefonovat klientovi na mobilní telefon, ten sice vyzváněl, ale nikdo ho nezvedal. Synové také netušili, kam se tatínek ztratil. Honza oběhl klientovy oblíbené obchody, nakoukl do hospody, ale pan Jaroslav nikde. V kanceláři se mezitím stavěl pečovatel Venca. Když slyšel, že pan Jaroslav zmizel, komentoval to slovy: „Jestli on se nevypravil do nemocnice za Ludmilkou. Pořád o tom mluví. Asi se dneska rozhodl a rozjel se tam."

Honza měl čas. U manželů plánujeme dvouhodinovou návštěvu. Prohlásil tedy, že se do Thomayerovy nemocnice zajede podívat. Ověřili jsme si, na kterém oddělení je paní Ludmilka hospitalizována, a dali jsme mu požehnání. V kanceláři se rozproudila debata, jestli jsou vlastně v nemocnici povolené návštěvy. Za čtyřicet minut poslal Honza z nemocnice fotku. Paní Ludmila na lůžku, u ní sedí pan Jaroslav, spokojený, že je jeho milované ženě lépe. Honza ho potom doprovodil domů a cestou se ještě stavili koupit něco dobrého na zub. Pan Jaroslav má slíbeno, že se mu manželka každým dnem vrátí domů a budou zase spolu.

Děkujeme za dary pro uprchlíky z Ukrajiny, které mnozí z vás přinesli k nám do kanceláře. Potřebujeme především trvanlivé potraviny a základní drogerii.

Přeji nám všem snad už slunečný a teplý květen.

Eva Černá

Prázdniny se kvapem blíží, tak máme pro vás tip…

Malé svědectví o velkých věcech
aneb Jak se voda našeho manželství proměnila ve víno

Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. *Jan 2,11*

Dovolte nám, abychom se představili. Jsme Katka a Petr Nohlovi, obyčejní rodiče obyčejných školních a předškolních dětí, obyčejní farníci v Roztokách u Prahy.

V roce 2018 nás naši přátelé z farnosti (již poněkolikáté) zkusili pozvat na letní setkání Kána a my konečně kývli. Naše manželství (tehdy třináctileté) se začalo proměňovat v manželství už NE-obyčejné. Neobyčejně naplněné a láskyplné, protože v něm vodu našeho vztahu – tak, jak to udělal při svém prvním zázraku v Káně Galilejské, mění ve víno náš neobyčejný Bůh.

S blížícím se začátkem týdenního letního setkání Kána to vypadalo, že jsme si nemohli vybrat horší termín. Byli jsme uprostřed dlouho plánovaného stěhování, unavení, nejistí, jak všechno zvládneme. S pocitem, že na navazování nových vztahů teď opravdu nemáme kapacitu. Slíbili jsme to ale přátelům, a tak jsme zahodili šroubováky, sbalili sebe i všechny čtyři děti a vyrazili.

O programu jsme toho předem moc nevěděli, jen to, že jeho součástí bude čas na rozjímání či soukromou modlitbu, čas v páru, ve skupinkách i v celém společenství. Brzy jsme pochopili, že nemá smysl se ptát, co bude za hodinu nebo odpoledne. Že se máme nechat nést tím, co pro nás to úžasné společenství s Bohem ve svém středu hodinu za hodinou chystá. Že si máme užívat všechna překvapení a konečně si dovolit žít přítomný okamžik.

O děti bylo báječně postaráno na nedalekém táboře, zprávy o tom, jak se jim vede, jsme měli každý den. Nejmladší synek byl opečováván dětským týmem přímo v domě, kde program probíhal, a my jsme tak měli po letech čas opravdu být spolu. Otevírala se témata veselá i méně veselá, snadná i těžší. Ale v atmosféře důvěry a přijetí lidmi i Bohem nebylo naštěstí těžké dovolit Pánu, aby všechnu, i tu nejzatuchlejší vodu našeho manželství začal měnit v dobré víno.

Děti se vrátily z tábora nadšené, i jich se tam Pán dotkl a pro naši rodinu začala nová společná cesta. I když jako účastník může jet na Kánu každý jen jednou, vracíme se jako pomocníci a nestačíme se divit, kolik darů je pro nás i ve službě připraveno.

Letní setkání Kána, pořádané katolickou komunitou **Chemin-Neuf** (u nás sídlí ve středočeských Tuchoměřicích), probíhá každoročně koncem července nebo začátkem srpna a je otevřené všem (zdaleka ne jen katolickým) párům, které ve svém vztahu s Bohem alespoň trochu počítají. Poslední dva ročníky se konaly na Velehradě, kde se už chystá i ten letošní. Pokud byste pocítili touhu pozvat Pána znovu do svého manželství, neváhejte a zeptejte se oveček z vaší farnosti, které už se Kány zúčastnily, nebo mrkněte na https://www.chemin-neuf.cz/nabidka/cana/.

To víno je opravdu výjimečné!

OBNOVA PRO MUŽE

Srdečně zvu na společnou obnovu pro muže v Košicích u Nepoměřic 21. května.

Jedná se o jednodenní obnovu s možností přijet už v pátek večer (20. 5.) a společně posedět a popovídat u dobrého jídla a pití. V sobotu bychom pak začali v 10.00 hod., program by trval do cca 18.00 hod. Těšit se můžete na společnou modlitbu, zastavení nad Písmem a třebas i trochu fyzické aktivity. *P. František*

POZVÁNKA/4.6.

na zájezd farnosti sv. Františka z Assisi a Sdružení KS do jižních Čech.

Navštívíme skanzen Vysoký Chlumec, poutní místo Sepekov, Bechyni, Klokoty. Zájezd se koná **4. 6. 2022**, cena zájezdu 290 Kč. Odjezd z parkoviště u KCMT na Hájích v 7.30 hod. Návrat kolem 20. hod. Přihlášky a placení zájezdu u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495 (nebo jáhna Pavla Urbana – tel. 272 911 264).

CafeTerezie

Otevírací doba:

St 15.30–20.00

Ne 10.00–13.00

– a v době programů v KCMT.

• 11. 5. v 19 hod. vás zveme na **hudební večer v kavárně**.

• Kavárna nově nabízí možnost platby kartou.

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

E. Montfortová:
Karel a Zita Habsburští *DORON, Kč 299,-*

O posledním císařském páru Rakouska-Uherska už vyšla řada publikací a neustále přibývají další. Elizabeth Montfortová však zvolila nebývalou perspektivu – přibližuje nám duchovní život Karla a Zity Habsburských. Samozřejmě přitom popisuje i historický kontext a důležité události a postavy jejich rodů, které se na jejich duchovním zrání podílely. Díky její knize objevíme dva duchovní velikány našich dějin zcela novým způsobem.

Karel I. Habsburský (1887–1922) byl blahořečen v roce 2004 a beatifikační proces císařovny Zity (1892–1989), která ho přežila o více než šedesát let, probíhá od roku 2009. Kniha vychází u příležitosti stého výročí úmrtí Karla Habsburského ve vyhnanství na Madeiře.

G. Gilbert: **SAMOTA** *Portál, Kč 159,-*

Ve své nové knize se Guy Gilbert zamýšlí nad fenoménem samoty. Ta pro něj není omezena jen na fyzickou nepřítomnost jiných lidí v nejbližším okolí. Mluví i o pocitu osamělosti uprostřed davu, o vyloučení – ať už sociálním, nebo fyzickém, daném hendikepem –, o samotě starých lidí, o samotě po rozvodu nebo smrti blízkého člověka, o samotě chudých, cizinců či sebevrahů. Nabízí ovšem i cesty ze samoty skrze službu druhým, odpuštění, pokoru i sílu modlitby a v neposlední řadě se obrací i na prarodiče, často trpící pocitem samoty, a ukazuje jim jejich výjimečný úkol v rámci rodiny a společnosti. Poslední kapitola je věnována tématu samoty kněží. Guy Gilbert je známý francouzský kněz a vychovatel delikventní mládeže.

PROGRAM / AKCE

- **7. 5. / 13.30** – **Žehnání motorkářům** v kostele sv. Františka na Chodově
- **8. 5. / 16.00** – **Plstěný šperk. Tvořivá dílna** (nejen) pro maminky k jejich svátku. Přijďte si vytvořit barevné korále, přívěsek na kabelku nebo brož z plsti. Jednoduchým způsobem plstění z vlny vytvoříte vlastnoruční dárek-originál. Dílnu najdete u kavárny Café Terezie. Cena 150,-. Na dílnu je třeba se přihlásit na: kancelar@kcmt.cz .
- **11. 5. / 19.00–20.30** – **Hudební kavárna.** Posezení s příjemnou hudbou v Café Terezie. Vstupné 60,-
- **14. 5. / 8.30–12.30** – **DOBRODEN** v obou našich domech. Pojďme si to udělat okolo sebe hezké.
- **15. 5.** – **při mši svaté v 11.00 první svaté přijímání** dětí z naší farnosti.
  15.00 Pouť u kapličky sv. Jana Nepomuckého.
  15.00 Tančírna s kapelou „Hvězdný prach". Vstupné pro pár 150,- pro jednotlivce 70,-.
- **19. 5. / 19.00** – **Zastavení u Matky Terezy s P. Jaroslavem Brožem.** Tentokráte ohlédnutí za ženou, po které naše komunitní centrum nese své jméno. Co dnes dělají sestry Matky Terezy?
- **22. 5.** – **Pouť do Staré Boleslavi** (bližší informace budou na webu a v ohláškách).
- **24. 5. / 14.30** – **Koncert Václava a Jana Neckářových**. Pořádá Krajská rada seniorů. Vstupné 100,-
- **29. 5.** – **JIHOMĚSTSKÉ POSVÍCENÍ** – **15 let Komunitního centra MT**. (Podrobnější informace najdete na: www.kcmt.cz/kalendar-akci).

Změna programu vyhrazena.

SETKÁNÍ

- Setkání společenství **Hnutí fokoláre** – 2. 5. 2021 od 19.15 hod. v KCMT nad Slovem života na květen: **„Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem."** (Jan 13,34). Společenství je otevřené i novým zájemcům. J+V Friedovi – tel.: 731 625 949.
- **Život z víry** – pravidelná setkání každou středu v 19 hod. ve farním sále u sv. Františka. Pro každého, kdo se chce blíže seznámit se základy křesťanské nauky. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Modlitební setkání maminek** *(nejen)* **na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V květnu se sejdeme **4., 11., 18. a 25. 5.** Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301.
- **Páteční dopolední setkávání** – každý pátek v 9 hod. v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním s jáhnem P. Urbanem, poté posezení ve foyer. Přijďte mezi nás podělit se o své radosti i starosti a najít společenství. Jana a Viktor Friedovi.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

- **Úmysl papeže:** *Za víru mladých* – Modleme se za mladé lidi, povolané k plnosti života, aby v Marii nacházeli vzor naslouchání, hloubky rozlišování, odvahy víry a odhodlání ke službě.
- **Národní úmysl:** *Za dobrovolníky ve farnostech* – Modleme se za všechny, kteří přispívají k životu farností, aby je Bůh posiloval a dával jim radost ze služby.

KONTAKTY • AKTUÁLNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826
E-mail: kancelar@kcmt.cz
Úřední hodiny:
Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:
Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV
Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4
Tel: 272 934 261
E-mail: kancelar@kcmt.cz
Úřední hodiny kněze:
Pátek 16.00–17.30
(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00 Bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

Jedna nedělní bohoslužba je přenášená na **youtube.com/kcmtpraha**

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty.

	☎ / mob.	e-mail
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Z důvodu agrese Ruska vůči Ukrajině byl zrušen účet u Sberbanky • **Komerční banka 19-9362170227/0100**

Příští uzávěrka bude 15. května 2022. Náklady na 1 výtisk 14 Kč. **fchodoviny@kcmt.cz**

Fchodoviny Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2022 / ročník 21 • redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), Josef Karhan (typografie), Ani Procházková a spol. (fotografie) • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • http://www.kcmt.cz/fchodoviny • Tiskne: TLAMA design